

SIN BOŽJI, PRIDI!

Mirna peč, božičnica 1981

Besedilo spremljajo diapozitivi

Prava Luč, ki razsvetljuje vsakega človeka je prihajala na svet. Na svetu je bil in svet je nastal po njem. In svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. (Jn 1,9-12)

1. Sin Božji, pridi,
da se boš ponovno rodil v našem času!
Naša zemlja je postala ena sama velika štala,
polna živine in zveri, gnoja in smradu.
Od zidov veje mraz, s tal se kadi kri.
Volkovi trgajo tvojo čredo!
Nikjer svetlobe resnice, ne topline ljubezni.
Peklenska melodija neprestano ponavlja po enem in istem napevu:
»Ni prostora, ni prostora zate Božji Sin!«

Pridi, Gospod, prinesi luč v našo polnoč;
utišaj tuljenje volkov s pesmijo o miru!
Vsaj v zadnji kotiček naših jasli pridi,
bodi tudi našemu hlevu Rešitelj!

2. Nazareški delavec!
Stopi v naše tovarne in delavnice
in napolni praznino, ki zija v nas.
Ne dovoli, da bi se izenačili s stroji,
ker je naš zaslužek le kruh brez besede iz božjih ust.
Ostali smo brez srca in brez duše – z golimi rokami.
Sirene nad nami zavijajo, kot da smo v volčjem brlogu.
Žulji nam stiskajo dlani v pesti – naše nebo je padlo v blato.
Pridi, veliki ustvarjalec, vdihni duha v žive mrliče,
da zasije jasnina neba tudi skozi okno tovarniških hal
in se stisnjene pesti odprejo v bratsko desnico.

3. Veliki čudodelnik, pridi tudi v našo Kano.
V naših domovih se odigrava čudna spremembra:
vino ljubezni spremenjamo v vodo ljubimkanja,
poročne prstane v suženjske okove.
Pod materinimi srci pripravljamo mrtvašnice našim najmlajšim.
Svoje otroke varamo že, komaj pridejo na svet;
namesto materinih prsi jim ponujamo steklenice,
materino mleko spremenjamo v praške in pilule.
Otroška hvaležnost stoka v sirotišnicah.
Družinska sreča gine od izstradanosti.

Vstopi, Gospod, tudi v naše domove!
Na vratih boš našel napis: »Ljubezni vstop prepovedan!«
Ne bo te pozdravil jok otrok, ampak civiljenje psa.
Na ognjišču ne bo ognja, ne v srcih topline.
Ljubezen se je prezgodaj rodila in prezgodaj umrla ...

Pridi, pohiti v našo Kano!

4. Sin človekov! Prehodi tudi našo Galilejo!

Spregovori tudi iz naše gore.

Naši blagri se nam obračajo v prekletstvo, naša ljubezen v mržnjo.

Drug drugemu pulimo iver iz očesa in se hkrati s tramovi mlatimo.

Brez prenehanja govorimo o ljubezni, a nočemo slišati krika poraženih.

O miru šepetamo, o vojni vpijemo.

Pravici smo zamašili usta s papirjem in svincem,

krivici gradimo svetišča in postavljamo oltarje.

Grešniki nimajo solza; jagnjeta se spreminja v volkove.

Sol zemlje se je spridila, luč se skriva pod mernikom.

Tvoje ovce so izgubljene – razen ene od sto; tisoč ovčnjakov in tisoč čred.

Sin človekov, ti imaš besede večnega življenja;

predi in prehodi tudi našo Galilejo!

5. Odrešenik sveta, pridi tudi na našo Golgoto!

Postavi svoj križ med naše križe.

Na levi in desni boš videl dolgo vrsto pripetih razbojnikov,

z leve in desne boš slišal same žaljivke.

Raztegni razpete roke, da bodo širše od ekvatorja.

Ti zakliči proti nebu, ker so naše ustnice zašite z nitmi laži.

Skrij nas, ker smo od glave do peta v grehih.

Curke svoje krvi spremeni v reko, da opereš sledove Abelove krvi.

V agoniji smo. V človeku umira človek!

Umri ti in nam daruj svoje življenje!

Pridi, Emanuel in reši človeka - pred človekom!

Pesem: Pridi, k nam, Gospod ...

Sionsko ljudstvo, glej! Gospod pride reševat narode. S Siona zasije svetloba njegove lepote. Jeruzalem, vstani in stopi na višavo! Poglej radost, ki prihaja! Angel Gospodov ti oznanja veselo novico:

Ne bojte se; zakaj, glejte oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: »Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, ki je Kristus, Gospod!« In to vam bodi znamenje: Našli boste Dete v plenice povito in v jasli položeno. (Lk 2,10-11)

Pesem: Naš najboljši brat ...

Vsem pa, kateri so ga sprejeli, je dal pravico, da postanejo Božji otroci; njim, ki vanj verujejo, ki se niso rodili iz krvi, ne iz poželenja mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga. (Jn 1, 12-13)

1. Hvala ti, nebeški Oče, za vsako kapljo Adamove krvi,
ki se pretaka po mojih žilah.

Po njej sem del Zemlje in vesolja.

Čeprav je nanjo padlo prekletstvo in izgon iz raja,
še vedno drhti od sreče v tvojem objemu.

Čeprav je sonce tvojega življenja že zdavnaj zašlo za gorami,
se v njej še vedno rdeči njegov zaton.

Nič ne de, če v tej krvi še vedno bobnijo podzemne reke poželenja in strasti,

kajti hrepenenju po tvojem odrešenju se ni mogoče upirati.
Čeprav mi je Adamova kri prinesla usodno sužnost grehu in satanu,
smo samo po njej postali bratje in sestre Božjemu Sinu in dediči nebes.

2. Hvala ti, Gospod, da sem človek današnjega dne,
čeprav danes bežimo proč od tebe in proč od sebe.
Letimo v vesolje in kot za šalo premerimo velikanske razdalje ...
in vendar je dano samo nam razumeti,
da so vsemirski podvigi le igračkanje otrok v naročju nebeškega Očeta.

3. Mi smo generacija zločincev in svetnikov.
Oboroženi z atomskimi bombami smo bolj zverinski od zveri.
Odišavljeni z radioaktivnim prahom in oblečeni v bodečo žico
širimo dah grobov in koncentracijskih taborišč.
Toda, čeprav se prepipamo, postajamo vedno bolj bratje.
V potokih prelivamo nedolžno kri –
a tudi lastno radi darujemo nepoznanemu ranjencu – bratu.
Cerkev pregarjamamo in ljubimo, kot še nikoli;
vse bolj smo njeni otroci, čeprav to zanikamo.
Preklinjamo te več – in slavimo te bolj kot kdajkoli prej.
Tebe si vedno bolj želimo, čeprav te ne poznamo.

4. Hvala ti, moj Odrešenik,
da sem rojen, da sem človek;
ker si tudi ti ljubil človeka, ker si ljubil tudi današnjega človeka,
ker si ti polnost vsakega časa in vsakega prostora,
ker si ti najsodobnejša sodobnost in najbolj človeška človečnost.

In Beseda se je učlovečila in se naselila med nami; in videli smo njen slavo, slavo kakor edinorojenega od Očeta: polna milosti in resnice. (Jn 1, 14)